

برای «بی سر و صدا» و سر نوشت مبهم اکرانش

«پذیریم سینمای اجتماعی یا به مفهوم دقیقه کلمه: فیلم‌هایی با رویکرد اجتماعی قابل حذف، نهادینه نیستند چون نیاز این جامعه، این مردم و این سینما هستند. دور یا نزدیک؛ مخاطب این آثار را می‌بیند و در نهایت مردم و تاریخ؛ بهترین قاضی برای سنجش عیار و ماندگاری اثر هنری هستند.»

تا ۱۴۰۳ فیلم‌هایی با رویکرد اجتماعی، بدون یک دلیل و استدلال شفاف و منطقی؛ البته با هزاران دلیل سلیقه‌ای و طرح و توطئه‌های اقلیت پسند در محاق قرار گرفتند. طبعاً فیلمنامه‌های این چنینی از چرخه مجوز ساخت، تولید و اکران خارج شدند و سینما به قبضه کم‌دلی‌هایی درآمد که با هدف جذب مخاطب حداکثری، کیفیت را با کمیت تاخت زدند و حاصل این تصمیم عمده، حاکمیت کم‌دلی‌های سهل‌الوصول بر گیشه کاذب اکران‌های طولانی مدت یا به عبارتی (اکران‌های ابدی) شد. این چنین بود که طی عملیاتی زیرپوستی و بدون سر و صدا؛ سینمای اجتماعی سر به نیست شد و تولیداتش به حداقل رسید. اگر به صفر نرسید

او با نویسندگی دیگر است. مهبیار حمیدیان و مصطفوی "بی سر و صدا" را بر محور یک خط داستانی یا حضور کاراکترهایی حاشیه نشین پیش می‌برند که درام زندگی روزمره آنها در جغرافیای تازه با شغل و مناسباتی متفاوت؛ متأثر از بحران‌های اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، اخلاقی، عاطفی و خانوادگی بسط یافته و دامنه‌ای پراکنده پیدا می‌کند. التهایی به مثابه هرم آتش پنهان زیر پوسته درام، روابط و هر یک از کاراکترها که تعمیم‌پذیری دارد و بدون بزرگ‌نمایی و اغراق به تدریج بر جهان فیلم حکمفرما می‌شود. در عین حال یک خط داستانی مکمل به موازات خط اصلی طراحی شده که در اتمسفری بکر (برای سینمای ایران)؛ یک سیرک و روابط و مناسبات حاکم بر آن می‌گذرد و بحران عاطفی را در نوجوانی و بلوغ مورد بازشناسایی قرار می‌دهد. دغدغه مندی که مصطفوی در «استیگمات» نیز به گونه‌ای صریح و گزنده با آسیب‌شناسی روابط درونی چند خانواده به آن پرداخت و این بار

ما باید باشیم. پذیریم سینمای اجتماعی یا به مفهوم دقیقه کلمه: فیلم‌هایی با رویکرد اجتماعی قابل حذف نهادینه نیستند چون نیاز این جامعه، این مردم و این سینما هستند. دور یا نزدیک؛ مخاطب این آثار را می‌بیند و در نهایت مردم و تاریخ؛ بهترین قاضی برای سنجش عیار و ماندگاری اثر هنری هستند.»

کارگردان «پیش‌مرگ» از وضعیت اکران و کم توجهی به فیلم انتقاد کرد

وی با اشاره به اکران نشدن برخی فیلم‌ها افزود: این گونه فیلم‌ها نباید در کثوری میز مدیران و با یگانگی ارگان‌ها باقی بمانند، چرا که خوشبختانه یا متأسفانه، بانی اصلی تولید فیلم‌های دفاع مقدسی بخش دولتی است. من به این باور رسیده‌ام که پس از تولید فیلم، کسی برای مرحله توزیع و اکران آن دل نمی‌سوزاند و این مسئله بسیار نگران کننده است. غفاری با اشاره به شرایط ناعادلانه اکران از وضعیت اکران فیلم «پیش‌مرگ» انتقاد کرد و گفت: من به جز «پیش‌مرگ»، چند فیلم دیگر نیز در این حوزه ساخته‌ام و قطعاً به بن‌بست خواهیم رسید. من از این موضوع غمگینم که چند فیلم از سال گذشته و سال‌های پیشین جشنواره فیلم فجر هنوز به مرحله اکران نرسیده‌اند؛ از جمله فیلم‌های «مجنون»، «احمد»، «مجنون»، «متر و پیل» و... در واقع ساخت این گونه فیلم‌ها رنج و عذاب بسیاری برای عوامل تولید به همراه دارد. این فیلم‌ها برای مخاطب ساخته می‌شوند و باید اکران شوند، نه برای پر کردن تمام مشکلاتی که داشت، در نهایت

گروه فرهنگ و هنر - نویسنده کتاب «صولت مرگ» با بیان اینکه این کتاب نگاهی فلسفی به نمایشنامه‌های سوادیه فضایی است، گفت: در نمایشنامه‌های فضایی نگاه هستی‌شناسانه و فلسفی غالب است؛ نه اینکه در آثار او نگاهی به جامعه سیاست یا فرد انسان نباشد. فرزاد امینی درباره کتاب «صولت مرگ» توضیح داد: این کتاب نگاهی فلسفی به نمایشنامه‌های سوادیه فضایی است. یکی از دلایل تألیف این کتاب شاید این باشد که فلسفه خواندم، با فلسفه از نوجوانی درگیر بودم و یکی دیگر از دلایل شاید این باشد که از تحلیل‌های روان‌شناسانه و جامعه‌شناسانه گریزان هستم؛ در حالی که این سبک از روان‌شناسی رواج دارد. من چندان اقبالی به تحلیل‌های جامعه‌شناسانه و روان‌شناسانه ندارم، هر چند که آن تحلیل‌ها جایگاه معرفت‌شناسانه و تحلیلی خود را دارند. نویسنده کتاب «صولت مرگ» در بررسی نمایشنامه‌های سوادیه فضایی بیان کرد: در آثار نمایشنامه‌نویسی سوادیه فضایی دیدم که این آثار نگاه هستی‌شناسانه نسبت به درام انسان، اراده، فعل انسان و در مجموعه زیست انسان را از تولد تا مرگ را شامل می‌شود. در نمایشنامه‌های فضایی نگاه هستی‌شناسانه و فلسفی غالب است؛ نه اینکه در آثار او نگاهی به جامعه سیاست یا فرد انسان نباشد، اما نگاه نمادگرایی و نگاه فلسفی غالب است. نویسنده کتاب «صولت مرگ» بود و به واسطه نمایشنامه سوادیه فضایی توانستم حول محور هسته مرکزی بحث خود را گسترش دهم و به آن بپردازم.

نگاهی فلسفی به نمایشنامه‌نویسی در کتاب «صولت مرگ»

تحلیل آثار نمایشی می‌تواند گسترده‌تر باشد: امینی درباره نیاز تئاتر ایران به بررسی، تألیف و نقد نمایشنامه‌هایش بیان کرد: به نظر من در حوزه نقد و بررسی آثار نمایشنامه در ایران کمبود وجود دارد، اما در عین حال نقدهایی بر روی آثار نویسندگان دیگر انجام شده است. باید توجه داشت توضیح و تحلیل آثار نمایشی می‌تواند گسترده‌تر باشد و می‌تواند بر زوایای دیگر این آثار و تاریخ ادبیات نمایشی و درام‌نویسی ایران نور تاباند. این نویسنده در توضیح کمبود موجود در فضای فرهنگی نمایشنامه‌نویسی بیان کرد: اهالی فلسفه، جامعه‌شناسی، فلسفه سیاسی و حوزه‌های دیگر از فلسفه، کمتر به سراغ چنین مسأله‌ای یعنی تحلیل ادبیات نمایشی ایران رفته‌اند و تولید کمی در این زمینه اتفاق افتاده است حتی در مورد ادبیات داستانی ایران هم چنین مسأله‌ای مطرح است به جز موردی مانند صادق هدایت که برای تحلیل آثار و فهم آثار کتاب‌هایی نوشته به گفته او تحلیل و بررسی آثار نمایشی مانند آنچه «صولت مرگ» انجام داده، کم نظیر است؛ زیرا در آن از نگاه اهل فلسفه و نه کارگردان نمایشنامه‌های سوادیه فضایی مورد بررسی قرار گرفته است. جلد کتاب: «صولت مرگ» (دراماتولوژی تئاتر سوادیه فضایی و تمرین نگاری نمایش نامه کرکس) نوشته فرزاد امینی در قطع پالتویی، جلد سومیز، در ۲۱۳ صفحه، با شمارگان ۵۰۰ نسخه در سال ۱۴۰۳ توسط انتشارات نقره منتشر شد. نمایشنامه‌های سوادیه فضایی با نام «کرکس»، «مغزهای چوبی‌ها»، «کبوجیه» چپ‌ترین نخاع، پیش از این در کتابی با عنوان «کنجینه ادبیات نمایشی ایران» به کوشش رسول نظرزاده در قطع رقعی، جلد سومیز، در ۱۲۰ صفحه در سال ۱۳۹۴ توسط نشر افراز منتشر شده است.

TOPTOURS Group تاپ تورز گروه هتل های تاپ تورز هتل ویدا هتل بزرگ کوروش

مسیر پروازی کیش - دبی - کیش کیش - دبی - کیش کیش - دبی - کیش کیش - دبی - کیش

اقتصاد کیش پروتیراژترین و با سابقه ترین نشریه جزیره کیش گسترده ترین شبکه اطلاع رسانی داخلی منطقه آزاد کیش